

Az egyház és az állam kapcsolatáról

A Hetednapos Adventista Egyház hivatalos állásfoglalása

A bibliográfiával kiegészített teljes dokumentum letölthető innen.

Preambulum

Isten szeretet. Kormányzása a mindenségben teremtményeinek szabad, önkéntes engedelmességen alapszik, ami Őt jásáigának elismerése véltott ki. Isten csak sz-éből fakad hitet (Ezék 36,26), és szeretetből fakad (1Kor 13) cselekedeteket tud elfogadni. A szeretet azonban nem lehet a polgári társaságoké. Nem lehet rendelettel előidézni, sem társasággal megvni. Ezért a hitbeli meggyőződés társasági szabályozása természetétől fogva ellentétben áll az igazi vallásossággal, és szemben áll Isten akaratával.

Isten azzal a képpel ruházta fel öszzleinket, hogy világosítani tudjanak a rossz kázzal (1Máz 3). A kázzal generációk hasonlóan lehetőséget kaptak, és a társasági szabadságot, amit Isten adott, az ember nem korlátozhatja.

A vallás és a hatalom kázzal társasági helyes viszonyt Jézus Krisztusnak, a mi Megváltásunknak lefejezte. Jézus isteni tudással (Jn 4,17-19), isteni hatalommal (Jn 11) és szent jellemmel (1Jn 2,1) rendelkezett. Ha volt valaki a földön, aki jogot formálhatott volna arra, hogy saját istentisztelettel kapcsolatos elveit másokra kényszerítse, az Jézus Krisztus volt. Jézus ennek ellenére soha nem alkalmazott kényszert. Krisztus követőinek is ezt az utat kell követniük.

A Hetednapos Adventista Egyház kezdettől fogva arra törekedett, hogy Jézus példáját követve evangelizáljon szolgálatának szerves részeként s-ára sz-lljon a lelkiismereti szabadságot. Mivel az egyház befolyása egyre jobban a világon, helyesnek t-ik azoknak az alapelveknek a megfogalmazása, melyek világos és egyházunkat vezetik, amikor kapcsolatba lépünk azoknak az országoknak a kormányjaival, melyekben, mint egyház tevékenykedünk.

Lelkiismereti szabadság

Az adventi zenet-ében az a hit fogalmazódik meg, hogy a lelkiismereti szabadságot minden ember számára biztosítani kell. A lelkiismereti szabadság azt jelenti, hogy az ember szabadon hisz, és szabadon gyakorolja világosított hitét, hogy az ember szabadon dönt arról, hogy nem követ egyetlen vallási meggyőződést sem, hogy szabadon változtatja meg vallásos meggyőződését, és végül szabadon hozhat létre és működtet olyan vallási szervezeteket, amelyek megfelelnek hitének. Elszántak vagyunk abban, hogy előmozdítsuk a vallás-szabadság jogi és politikai védelmét, és támogatjuk azoknak a nemzetközi dokumentumoknak minál is fontosabb értelmezését, melyek megfelelő garanciát jelentenek a szabadság védelméhez.

A hetednapos adventista keresztények elismerik a szervezett kormány társaságát (1Pt 2,13-17). Támogatjuk a kormányt a jogait, hogy társaságokat hozzon világi körökben, és ezekkel a társaságokkal sz-lljon tevékenykedünk (Rm 13). Abban az esetben azonban, amikor az ország társasági szemben állnak bibliai kázzal, a Szent-ás-át mutatásait követjük, miszerint Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint embereknek (ApCsel 5.29).

Az adventisták elkázzal magukat a szabadság mellett, de elismerik, hogy a szabadságnak vannak korlátai. A vallás-szabadság csak abban az esetben társasági, hogy tiszteletben tartjuk a társadalom más

tagjainak vallási- és lelkiismereti szabadságát. Ha a társadalom olyan kényszerítő körülmények között működik, amelyek korlátozzák az állampolgárok védelmére a kényszerítetlen letételestől, akkor társadalmi jog van arra, hogy korlátozzon bizonyos vallási gyakorlatokat. Az ilyen beavatkozásnak úgy kell megvalósulnia, hogy a lehető legkisebb mértékben korlátozza a vallási szabadságát, miközben megvédi azokat, akik veszélybe kerültek. A lelkiismereti szabadság korlátozása nem tekinthető legitímnek akkor, ha botránkozásra vagy megfoghatatlan veszélyekre való hivatkozás áll meg, és akkor sem, ha pusztán feltételezett sérelmekről, társadalmi konformitásra van szó. Az állami nem alkalmazhat olyan korlátozókat, mint a vasárnapok, vagy más, állami által kikényszerített egyházi gyakorlatok.

A hetednap adventisták hivatása, hogy minden ember vallási- és lelkiismereti szabadsága érdekében sorsára szálljanak. Májusok írta szeretőnk (Mt 22,39) arra szólította bennünket, hogy kényszerítéssel munkálkodjunk mindazok lelkiismereti szabadságáért, akik szabadságát elfogadhatatlan módon korlátozta az állam. E munka személynél és kényszerítősséggel a letételest is okozhat veszteségeket, de ezt az ártást kényszerítővel meg kell fizetnünk az ártást, hogy Urunk kényszerítői lehessünk, aki szót emelt a kiszolgáltatott és megvetett emberek érdekében.

Részvétel a kormányzásban

A Hetednap Adventista Egyház tudatában van annak, hogy Isten gyermekei hosszú időn keresztül bekapcsolódtak a kényszerítőgyakorlatokba. Jézus hatalmat gyakorolt Egyiptomban (1M 41,40-57). Hasonlóképpen Dániel is magasra jutott a politikai ranglétrán Babilonban, és ez a nemzet javát szolgálta (Dn 6,3). Saját történetünk arról tanúskodik, hogy a hetednap adventisták állásfoglalást tettek más vallási és civil szervezetekkel, hogy nyomást gyakoroljanak a politikai hatalomra a rabszolgák felszabadítására és a vallási szabadság előmozdítására érdekében. Ugyanakkor a befolyás nem mindig szolgálta a társadalom javát. A vallásos emberek nyomására elkerült a vallási elítélés, vallási háborúk, társadalmi és politikai elnyomás, bizonyosságai, hogy mekkora veszély rejlik abban, ha vallási cselekedet megvalósítására állami eszközöket használnak fel.

A Hetednap Adventista Egyház névelése kényszerítőben az egyház a világ egyes országaiban képviselővé vált a politikai befolyást gyakoroljon. Ez a befolyás a nemzetben nem jelent problémát, sőt adventisták akár pozitív befolyást is gyakorolhatnak a politikai hatalomra. Ennek ellenére állandóan tudatában kell lennünk azoknak a veszélyeknek, melyek egyértelműen politikai befolyásunkkal, és mindent meg kell tennünk az ártást, hogy elkerüljük ezeket a veszélyeket.

Ha egyes adventisták vezetői beosztásba kerülnek, ahol nagy hatással lehetnek a társadalomra, akkor kényszerítő kell az arany szabályt (Mt 7,12). Arra kell törekednünk, hogy a vallási szabadságot mindenki számára biztosítsuk, ezért nem használhatjuk politikai befolyásunkat arra, hogy saját hitünket előmozdítsuk, másokat pedig korlátozzuk. Az adventisták vegyék nagyon komolyan a társadalmi felelősséget, részt kell venniük a szavazáson, amikor ezt járja lelkiismerettel tehetjük, és be kell kapcsolódnunk társadalmi munkánk megvalósításába. Ugyanakkor az adventistáknak óvakodniuk kell attól, hogy a politika szenvedélyeskedésévé váljon, és soha nem használhatják se a győzeleket, se az eszközöket, se az egyház kiadványait arra, hogy politikai programokat népszerűsítsenek.

Azoknak az adventistáknak, akik társadalmi hivatal viselnek, a legmagasabb keresztény erkölcsi színvonalra kell tanúskodniuk. Ekkor Isten, mint modern daniéleket, vezetni fogja őket, és hozzájárulnak a tanúságtételhez és a kényszerítősségre.

Az egyház képviselői

Isten a történelem folyamán többször bízott meg embereket azzal, hogy képviseljék az Ő szavát a világ uralkelői előtt. Ábrahám (1M 12,15-20), Jézus (1M 41) és Mátész (2M 4-12) mindannyian kényszerítetlen kapcsolatban álltak a korabeli királyokkal. Eszter jelenlétének Ahasverus király udvarában az lett az eredmény, hogy Isten népe megmenekült a pusztulástól (Eszter 8). Dániel először babiloni birodalomban (Dn 3-5), majd cárus és a más

Dáriusz előtt kápvisele a nápet (Dn 1,21; 5,31-6,28). Pál apostol a római birodalom uralkodás osztályja számára vitte az evangéliumot (ApCsel 23-26). Hasonlóan a nagy reformátorok közül is tálbban álltak napjaik uralkodói előtt, hogy megvédjék az álláspontjukat. Hanyagok volnánk akkor, ha napjainkban nem tennénk meg mindent, hogy bemutassuk Krisztust a világ vezetői előtt.

Az adventisták hivatása, hogy hangot adjanak a lelkiismereti szabadságnak a világ előtt. Ez azt jelenti, hogy kapcsolatokat kell építenünk napjaink politikai vezetőivel. Ezért a hetednap adventista egyház kiválaszt embereket, akik képviselik az egyházat a kormány és a nemzetközi testvéreink előtt, hogy befolyással védjék a vallásszabadságot. Ezt a munkát missziónk szempontjából igen jelentősnek kell tartanunk, és biztosítani kell a szükséges anyagi forrásokat ahhoz, hogy képviselőink a legmagasabb szinten tálrtájen meg.

A kormányokkal szembeni elvárások

A kormányok azért alakulnak, hogy a kormányozottak számára gleteiről gondoskodjanak. Ezért valódeniük kell a náp alapvető emberi jogait, ami a lelkiismereti szabadságot is magában foglalja. Az államnak ezen felül gondoskodnia kell a közrendről, a közegészségről, a tiszta környezetről, és olyan intézkedést kell teremtenie, ami hozzásegíti az állampolgárokat ahhoz, hogy családokat alapítsanak, és kibontakoztassák emberi képességeiket. Az állam felelőssége, hogy gátat szabjon a hátrányos megkülönböztetésnek, akár faji, etnikai, vallási, politikai vagy nemi alapon tártájen, az, és lehetővé tegye a hatalma alatt álló polgároknak, hogy pártatlan bárásság átalkezzen a gyekben. Az állam nemcsak az a kötelessége, hogy saját területén biztosítsa az emberi jogokat, hanem az is, hogy a nemzetközi közösségben is megtegye ugyanezt, és amennyiben az emberek egy csoportja áldást szenved, menedéket biztosítson számára.

Állami tájmogatás

A hetednap adventisták hosszú ideje vitáznak azon, hogy az egyház vagy annak intézményei elfogadjanak-e állami tájmogatást. Egyfelől az egyház azt tanította, hogy Isten kászteti azokat, akik politikai hatalommal rendelkeznek, hogy segétsék egyházait, ezért az egyháznak nem szabad falakat építenie, amivel megakadályozza a gyének előmenetelét. Másfelől az egyház azokra a veszélyekre is rámutatott, melyek az egyház és az állam szövetségében rejlenek.

Ezért, ahol a tárványok lehetővé teszik, hogy állami tájmogatást kapjunk anélkül, hogy azt olyan feltételekhez kössük, melyek akadályozzák bennünket hitünk szabad gyakorlásában és megvallásában - a páldául nem akadályozzák bennünket abban, hogy egyházi intézményeinkben csupán hetednap adventistákat alkalmazzunk, intézményeink adventista irányítás alatt maradjanak, és megalkuvás nélkül árványesájenek bennük azok a bibliai elvek és G. White árásaiból származó tanácsok, melyeket egyházunk követ -, ott alapelveink lehetővé teszik, hogy állami tájmogatást fogadjunk el. Azonban, az állam és az egyház szövetségének elkerülése végett állami tájmogatás szabad hitéleti tevékenységre fordítani, ógymint istentiszteletek, evangelizáció, egyházi kiadványok megjelentetés vagy azok fizetése, akik az egyházi adminisztrációban, illetve az evangélium szolgálatában tevékenykednek, kivéve azokat a szolgálattevőket, akik munkáját a kormány olyan mértékben szabályozza, hogy gyakorlatilag lehetetlen ilyen szolgálatokat fenntartani az állam hozzájárulás nélkül.

Amikor alapelveinkkel nem ellenkezik az állami tájmogatás elfogadása, akkor is gondosan meg kell vizsgálni, hogy indokolt-e a tájmogatás elfogadása. A rendszeres állami tájmogatás az esetenként adott cázott tájmogatásokkal szemben rendkívül veszélyes. Lehetetlen, hogy intézményeink legalább egy bizonyos mértékig ne kerüljenek fággősbé az állami tájmogatással szemben. Az ilyen tájmogatások az esetek tábbásgében kormányzati megkötésekkel járnak egytt. Lehet, hogy ezek a megkötések kezdetben nincsenek ellentétben keresztény alapelveinkkel, de a szabályok ki vannak téve a változásnak. Amennyiben olyan új szabályok intépnek élebe, melyek megkötés nélkül tőlünk, hogy feladjuk bibliai elveinket és eltérjünk azokról a tanácsoktól, melyeket Ellen G. White árásaiból merítettünk, az állami tájmogatást fel kell mondani még akkor is, ha bizonyos intézményeket be kell zárdni, vagy tevékenységüket jelentősen csökkenti kell.

Amikor az adventisták állami támogatást kapnak, azt a legteljesebb becsületességgel kell kezelni. Ez azt is magában foglalja, hogy a támogatás felhasználásában kártvetni kell azokat a megkötöttségeket, melyek mellett a támogatást adták, valamint szigorúan az állsszeggel kapcsolatos elszámolási szabályait. Ha az egyház nem tud megfelelni ezeknek a feltételeknek, akkor nem szabad elfogadnia a támogatást.

Egyes súlyos esetekben a hetednap adventisták csak akkor véggezhetnek missziót egy-egy országban, ha olyan programokat végznek, melyek szigorúan állami ellenőrzés alatt állnak, és nélkülözhetetlen a nyilvános bizonyítgatók számára és nagy átváltoztatás van szükség ahhoz, hogy bárcsen valósá-thassunk meg ilyen programokat. Ilyenkor gondosan kell mérlegelnünk, hogy amennyiben az egyház - a fent említett feltételek mellett - bekapcsolódik egyes programokba, vajon azzal nevet adjunk egy elnyomó kormányzathoz, vagy olyan rövid és hosszútávú lehetőség jut, melyek lehetővé teszik számára az evangélium és a hármias angyali zene (Jel 14,6-12) hirdetését az adott országban. Minden másdon el kell kerülnünk azt, hogy Krisztus neve olyan politikai rendszerekhez köztessék, melyek elnyomják és retgésben tartják saját népüket.

Befejezés

Isten minden embernek megadta azt a képességet, hogy az Ige és a Szentlélek vezetése mellett eldöntse, hogy mi a jó és mi a rossz. E nyilatkozatnak nem az a célja, hogy helyettesítse a mennyei tanácsot, sem az, hogy egyedülálló értelmezést adjon a tanácsnak. A nyilatkozat célja állsszefoglalni a hetednap adventisták pillanatnyi állásponyját ebben a kérdésben.

Az a mód, ahogy az állam és az egyház kapcsolatát, világszerte erőfeszítéseink egyszóre jelentőst gyakorol. Ez imával és elmélyült gondolkodással kell megközelíteni ezt a kérdést. A hetednap adventisták a Szentlélek vezetése mellett a javóban is arra törekuszenek, hogy a lelkiismereti szabadság evangéliumi elvnek hárnak legyenek.

VISZONYUNK MÁS EGYHÁZAKHOZ ÉS VALLÁSI SZERVEZETEKHEZ

Annak érdekében, hogy elkerüljük a sérüléseket és a félreértéseket más missziós társaságokkal, a kártvetkező alapelveket álllapítjuk meg a misszióterületeken dolgozó alkalmazottaink számára:

1. Állam minden társaságot, amely magasra emeli Krisztust az emberek előtt, mint Isten világraszó evangelizációs tervnek részét, és nagyra tartókelünk mindenkit, aki - más egyházakban - azon fáradozik, hogy lelkeket mentsen Krisztus számára.

2. Ha az evangelizációs munkája más társaságokkal hoz össze bennünket, mindenkor és mindenütt a kerudvariasság, becsületesség és álltányosság jellemezze a missziós problémák kezelését.

3. Állam áll, hogy az igazi vallásosság igényegéhez tartozik annak tudomásul vétele, hogy a vallás a szemlelkiismereten és meggyőződésen alapszik. Ezért szem előtt kell tartani, hogy soha senkit ne vonzzanak állnzó érdekek.

vagy pillanatnyi előnyök sorainkba, Ács ne is tartson kárzáróttánk senkit májs kárreléok, mint az a meggyőződés, hogy ebben a formában találunk a kárzárósságot Krisztussal. Ha gyülekezeti tagjaink bármelyikének megváltozik a meggyőződése, Ács tőbbé nem kár-várin egységben maradni velünk a hitben Ács az Áletmád kárdeiseiben, akkor jogainak, hanem kártelességének is tartjuk, hogy felfogásainak megfelelően csatlakozzon ahhoz a kárzáróssághoz, melynek tanításával egyetért.

4. Á Á Á Á Mielőtt áitvennénk valakit májs felekezetektől, gondosan vizsgáljuk meg a gyűgyűt, Ács győződjünk meg róla vajon az illető csupán Istennel való személynies kapcsolat céljára, vallásos meggyőződéstől indítva változtatja-e a hovatartozását. Ahol csak lehetőség van rá, tanácskoznunk kell annak a felekezetnek a lelkészével, ahonnan az illető akar járni.

5. Á Á Á Á Olyan személynieseknek, akik egyházukban világosan kimutatott bűnök miatt gyülekezeti fenyvők alatt állnak felvételét fel kell fűggeszteni mindaddig, amíg a megtérés jelei nem láthatók életükben.

6. Á Á Á Á Májs egyházak alkalmazottait csak akkor vehetjük át, ha előbb tanácskoztunk az illető egyház vezetőivel.

7. Á Á Á Á A területek revíziós bizottságainak javasoljuk, hogy a munkások fizetésének megállapításánál vegyék figyelembe az azonos területen dolgozó többi misszió által fizetett juttatásokat.

8. Á Á Á Á Ami a munkaterületek felekezetek kárzárótti felosztásait illeti, arról a kárvezető az álláspontunk:

(a) Hisszük, hogy a múlt nemzedékekben Isten gondviselése Ács emberekért végzett munkája keretében a vallásfelekezetek szűlettek azért, hogy az evangéliumi igazság egyes elhanyagolt részeit erőteljesebben hangsúlyozzák. Ágy Isten h-vta létre a hetednapi adventista mozgalmat is azzal a megá-zatással, hogy hangsúlyozza Krisztus kárzeli második eljvetelét.

(b) A Biblia - kárálánál Jel 14, 6-12 - megparancsolja, hogy az Ácedvz-tő visszajvetele előtti időben hirdetni kell az Árkkával evangéliumot minden Ágazatnak, nyelvnek Ács népnek. E megá-zatásunk nem teszi lehetővé számára, hogy korlátozzuk az evangélium e részeknek hirdetését. Ellenkezőleg, inkább kárztetést Áorzánk arra, hogy elv evangéliumot mindenkinek, akinek - az említett bibliai szakasz szerint - Isten el akarja kárldeni azt.

A HETEDNAPI ADVENTISTÁK LÁ-TÁ-SA A RÁMAI KATOLIKUS EGYHÁZRÁL

A hetednapi adventisták minden embert egyenlőnek tekintenek Isten előtt. Elutasítjuk az emberi személynieséggel szembeni előtétet, legyen az faji, nemzetiségi vagy vallási megalapozottság. Továbbá kársságesen elismerni, hogy vannak őszinte keresztények májs egyházakban is, beleértve a rmai katolikus egyházat, Ács kársek vagyunk együttmunkálkodni minden olyan testülettel Ács szervezettel, melyek az emberi szenvedés enyhítésén, illetve

Krisztusnak a viláig előtti felmagasztalásán fájradoznak.

A hetednap adventisták pozitív-műdon kázzelnek májs vallásukhoz. Alapvető káldetásánk hirdetni Jézus Krisztus evangéliumát az Ő kázzeli visszatérésnek ásszefűggésében, és nem az, hogy kimutassuk májs felekezetek t

A hetednap adventisták hitelvei a bibliai és apostoli tanításokban gyökereznek, ezért osztozunk májs keresztény egyházak tagjaival a kereszténység szímos alapvető tanításában. Ugyanakkor, mint mozgalomnak, sajátos identitásunk van. Sőt, az ázzetünk, amit májs keresztényeknek és nem-keresztényeknek hirdetünk remény, áletminőség és teljességét kázzvet-t Krisztusban.

A rmai katolikusokkal kapcsolatos felfogásunkat egyfelől a műltben szerzett tapasztalatok, májsfelől a javóvel kapcsolatos vjradalmak alakítják. Sajnos, nem tekinthetjük meg nem tártátnak, és nem hagyhatjuk figyelmen ká-vál a vallási tárelmetlenségnek, sőt az áldázzásnak azt a hosszú tártátnet, ami a rmai katolikus egyház nevéhez kázztődik. A rmai katolikus egyházkormányás, ami olyan bibliai ká-vál tanításokra épül, mint a pápa primátus, valamint az egyház és az állam szoros ásszefonásdása, szímos visszaélés forrása volt a vallásszabadsággal kapcsolatban.

A hetednap adventisták meg vannak győződve arról, hogy a bibliai javendások alapján helyesen láttják, hogy az emberiség az idők végezetének kázzelségében á. A bibliai javendások alapján az adventisták hiszik, hogy a kázzvetlenül Krisztus májsodik eljövetele előtt addig nem tapasztalt nyugtalanságon megy át, és e nyugtalanság kázzpontjában a hetedik napi szombat kárdése áll majd. Arra szímtunk, hogy egyes világvallások -á jelentős kereszt kázzásségeket is beleértve -á felsorakoznak Isten és az Ő szombatja ellen. Az állam és az egyház egyes váláése ismét kiterjedt vallási elnyomást eredményez majd.

Az állás, miszerint a keresztény alapelveket csupán egyetlen kázzásség szegte meg, nincs ásszhangban sem a tártánelmi tanításokkal, sem a bibliai próféciákkal. Elismerjük, hogy időnként a protestánsok, mág a hetednap adventisták is ájpoltak előtáleteket májsokkal szemben. Ha a bibliai tanításokat káppiselve a hetednap adventisták elmulasztják kimutatni szeretetüket azok iránt, akiknek pródikálnak, maguk sem káppiselve igazi kereszténység.

A hetednap adventisták máltányosan szeretnék viszonyulni májsokhoz, ezért mikázzben emlékeztünkben tartjuk tártánelmi feljegyzéseket, és ragaszkodunk a vágsső időkkel kapcsolatos felfogásunkhoz, elismerjük azt, hogy napj katolicizmusban vannak pozitív vjltóások, és hangsúlyozzuk azt a meggyőződésünket, miszerint sok rmai katolikus keresztény van, akik testvéreink a Krisztusban.

VALLÁSIS KISEBBSÉGEK VALLÁSSZABADSÁGA

A vallási kisebbségek a tártánelemben gyakran vjltak hátrányos megkálázzázztetés és áldázztetés. Napjainkban ismét emelkedik a tárelmetlenség és az előtáletek szintje. Annak ellenére, hogy az ENSZ dokumentum kimondják, hogy minden embernek joga van arra, hogy kálázzázztetés vallási nézeteket valljon, terjesszen, és megvjltoztassa vallását, szímos ország megtagadja ezt a jogot polgárait.

A nemzetközi jogi dokumentumok eltiltik a vallási kisebbségek hátrányos megkülönböztetését, tragikus mádon ennek ellenére egyes országok olyan jegyzékeket készítek, melyeken egyes vallási csoportokat veszélyes szektákként soroltak fel. Szektaellenes vizsgálóbizottságokat állítottak fel, nyomozásokat kezletek ki, és korlátozó törvényeket fogadtak el. Ágy ártatlan hávők szájzezei gyanúsítottak és másodrendű állampolgárok. Mindez a vallásszabadságnak, mint az emberi nem legelembb és legalapvetőbb jogának a megszegése. A hetednap adventisták hisznek abban, hogy engedelmeskednünk kell az ország törvényeinek mindaddig, amíg e törvények nem ellenkeznek Isten törvényeivel. Elutasítunk azonban minden olyan törvényt, politikát vagy tevékenységet, ami hátrányos megkülönböztetést alkalmaz a vallási kisebbségekkel szemben.

A hetednap adventista egyház mindenre kiterjedő mádon valódi a vallásszabadságot, valamint az állam és az egyház szétválasztását. A Szentírás azt tanítja, hogy Isten, aki életet adott, szabad választást is adott az embernek. Isten csak olyan imádatot fogad el, ami inkáncos alapon történik. A hetednap adventisták azt is vallják, hogy a törvényeknek egyformán kell vonatkozniuk minden emberre, nem lehet inkáncos kivételeket tenni. Kijelentjük, hogy egyetlen vallási csoportot sem lehet eltiltani csupán azért, mert egyes képviselői szélsőségeseknek tünnek mások szemében. A vallásszabadságot csak akkor szabad korlátozni, ha olyan agresszív és erőszakos magatartással járul, ami sérti mások emberi jogait.

Az ENSZ által elfogadott egyetemes emberi jogokról szóló nyilatkozat tizennyolcadik pontjával összhangban, valamint más nemzetközi jogi dokumentumokkal, és saját hitével és történelmével összefüggésben a hetednap adventista egyház teljes mértékben elveteli magát arra, hogy mindenütt és mindenki vallásszabadságot hirdeti és védelmezi. Ezen túlmenően továbbra is arra törekszünk, hogy előmozdítsuk a párbeszédet és a jobb megértést az állami intézmények illetve azok között az emberek között, akik valamilyen vallási kisebbséghez tartoznak.

VALLÁSSZABADSÁG, EVANGELIZÁCIÓ ÉS PROZELITIZMUS

A hetednap adventisták hiszik, hogy a vallásszabadság alapvető emberi jog. Mint keresztények, meg vannak arról győződve, hogy a vallás terjesztése nem csupán jog, hanem iránti kötelezettség is, ami a bizonyígtévésről szóló isteni megbízaton alapszik.

Isten elhívta a keresztényeket, hogy evangelizáljanak, azaz hirdessék az evangéliumot Krisztusban (Mt 28:20). Ez a keresztény élet és tanítását szolgálja. Ezért a kereszténység Istennek fogva missziós vallás.

A hetednap adventisták a globális misszió és evangelizáció hangsúlyozására vonatkozó kérészt egyfelől Krisztus misszióparancsa iránti engedelmességből, másrészt abból az őszinte meggyőződésből, hogy minden ember evangéliumot és elnyerje az iránti életet. További kérészt és sárgét jelent nekik az a hit, hogy Krisztus visszatérése közel van. A misszióparancs betöltése iránti igyekezetből a hetednap adventisták több, mint kettős országban szolgálják és hirdetik az evangéliumot.

A vallásos hit terjesztésével összefüggésben napirendre került a prozelitizmus ügye, mivel a prozelitizmus fogalmát igen eltérő módon határozzák meg, és a szó egyre pejoratívabb értelmet nyer, ami összekapcsolódik emberek meggyőzésének erkölcsi stílusával, sőt erőszakos formáival. A hetednap adventisták fenntartások nélkül elítélik ilyen módszereket. Abban hisznek, hogy a hit és vallás terjesztésének leghelyesebb módja, amikor az emberek alázattal és tisztelettel fejtik ki vallási meggyőződésüket, és saját életükkel támasztják alá a hirdetett üzenetet, amivel a hirdetett üzenet szabad és örömteli elfogadására késztetik az embereket.

Az evangelizációs és missziós erőfeszítések közöttben tisztelni kell az emberi látnyeket, az evangélium hirdető öszintének és ájtatának kell lennie, amikor más vallási csoportok munkálkodnak. Olyan szíhasználatot kell követni, amivel mellőzik a más vallási meggyőződést valló csoportok tagjainak megsértését. Nem szabad olyan kijelentéseket tenni, ami megalapozatlan vagy sértő másokra néve.

A megtérést a Szentlélek munkálja, ezért nem köthető adományokhoz vagy más anyagi előnyökhez. Miközben tiszteletben kell tartani az egyháznak azt a jogát, hogy humanitárius tevékenységet végezzen, ezt a tevékenységet szabad összekötni az evangelizációval oly módon, hogy kiszolgáltatott embereket vallási meggyőződésük megváltoztatására késztessenek vele.

A hetednap adventisták elkötelezték magukat arra, hogy szolgálják embertársaikat azzal is, hogy hirdetik az örökös evangéliumot minden népnek és társnak, minden nyelvnek és nemzetnek (Jel 14,6).